

Tweede paasdag- Mariakerk-Tilburg

Maandag 18 april

HANDELINGEN 2,14-32 EN MATTEUS 28,8-15

VERKONDIGING

De stilte die iemand achterlaat kan heel verschillend klinken. J ekunt er bijvoorbeeld ontzetting in beleven – dit had nooit mogen gebeuren – of juist vrede – het is goed geweest het is volbracht. Voor de vrienden en vriendinnen van Jezus was de stilte van Jezus na zijn dood bepalend voor de rest van hun leven. Alles waar ze in geloofd hadden kwam in een ander licht te staan. Gaandeweg zou alles wat Jezus in hen had gezaaid tot wasdom komen, en kwamen ze hem opnieuw tegen als een levende werkelijkheid.

Toen de veertigdagentijd begon, hadden we er bijna twee jaar coronatijd opzitten en toen kwamen er andere ervaringen waarmee we moesten - en tot op de dag van vandaag – moeten leven. Een afgrijselijke oorlog waar bruut geweld met geen enkel menselijk leven rekening schijnt te houden. Hoe kunnen we werkelijk mee- en verder leven met de boodschap van Pasen., met die boodschap van de verrezen Heer.

De viering van Pasen staat vol met zegeningen. De zegen van het nieuwe vuur, de zegening van de paaskaars, de zegening van het nieuwe water waarin wij zijn herboren, de zegening van brood en wijn, vruchten van de aarde, de zegen van het volk in de vreugde van Pasen. De ervaring van Pasen is een en al zegen. Het laatste, zichtbare , gebaar dat Jezus hier op aarde achterlaat is Zijn zegen. Zo worden we opgeroepen om op tocht te gaan en vrucht te dragen, elkaar tot zegen zijn.

Elkaar werkelijk tot zegen zijn is een enorme uitdaging in deze onze tijd. Want wat zien we allemaal om ons heen. Een kloof tussen arm en rijk welke steeds groter wordt. Terwijl de superrijken hun vermogen zagen groeien met 2,5 miljard per dag, ging het vermogen van de armste helft van de wereldbevolking met 11% achteruit. We blijven geconfronteerd worden met machtsmisbruik binnen de media, de sportwereld en bedrijven. De coronapandemie ebt nog na en de oorlog in Oekraïne zorgt voor een nieuwe angstgolf in de wereld. Miljoenen mensen uit oorlogslanden vluchten weg, naar veiliger oorden , vaak geliefden achterlatend.

Algemene ervaringenverhalen waar ieder van ons waarschijnlijk heel wat eigen beleefde en gevoelde ervaringen naast kan zetten: verhalen vol ervaringen van geluk en huiver.

Ik denk dat bij de vrouwen op de vroege paasmorgen, waarover Matteus vandaag verhaalt , misschien wel iets bekend in de oren klinkt of als zodanig gevoeld wordt.

Met dit verhaal worden de vrouwen uit het evangelie en de leerlingen in het verhaal van de handelingen van de apostelen gezonden om de wereld in te trekken.

Het heeft er veel van weg dat het evangelie ons wil zeggen: blijf met beide benen op de grond staan en bestook elkaar niet met zekerheden, want er bestaat geen geloof zonder twijfel, geen waarheden als versterkte bunkers. Geloven is heel menselijk , heel breekbaar, en wordt voortdurend aangevochten. Huub Oosterhuis – de lieddichter wiens werk door onze bisschoppen officieel nog maar nauwelijks gebruikt mag worden -weet het zo mooi te formuleren: ‘Mijn dagen zijn door twijfel overmand. Ik ben gevangen in mijn onvermogen. Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is ? Heer ik geloof. Waarom staat Gij mij tegen ? ‘

Pasen betekent bevrijding. Onvrijheid hoeft niet meer. De deuren gaan open. De pleisters gaat van je mond. Banden worden verbroken.

In het opstandingsverhaal van Matteus wordt met nadruk verteld dat het vrouwen zijn die zich 's morgens naar het graf begeven om tot de ontdekking te komen dat het graf open is, dat er leven te zien moet zijn, waar dood te verwachten viel. De vrouwen treffen een leeg graf aan. In feite wil Jezus zeggen: blijf niet langer verdrietig staren naar het graf, maar ga aan de slag zoals ik jullie gezegd heb. Ga mensen bevrijden, ga zieken genezen, ga naast de mensen staan die ongelukkig zijn. Ga mensen die buitengesloten zijn, weer opnemen in de gemeenschap. Ga doen wat ik gedaan heb en wat ik jullie opgedragen heb. Dan zul je mij zien, dan zul je merken dat ik leef.

Daar waar wij zorgen dragen voor elkaar, daar waar wij mensen weer kansen geven op leven. Daar waar wij mensen opnemen in onze gemeenschap. Daar waar wij zijn als brood voor elkaar. Daar waar wij elkaar kruis meedragen. Daar.....en alleen daarkrijgt de verrijzenis gestalte en is de Heer levend ons ons aanwezig.

Met het evangelieverhaal van vandaag worden vrouwen gezonden, uit het verhaal van de handelingen van de apostelen mochten we vernemen hoe zij gezonden werden, de wereld in. Evangelie en handelingen ook wij worden er mee gezonden.

Abt Denis Hendrickx.